

Tillhör § 9, bilaga D1

Fastighetsnämnden
2008-04-17

Ärende 9

”Dricksvattenförekomster i Stockholms län – prioritering för långsiktigt skydd.” Svar på remiss.

Martin Michel (mp)

Särskilt uttalande

Ett vattenskyddsområde bör omfatta vattentäktens hela tillrinningsområde och innefatta dessutom en yttre skyddszon. Vilka skyddsåtgärder som bör vidtas bestäms av lokala förhållandena, där olika verksamheter kan tänkas förorena vattentäkterna. Till sådana riskfaktorer kan räknas utsläpp från trafik – på både sjö och på land –, olika kemikalier, olja, avloppsvatten, lakvatten från jordbruk m.m.

I testversion av den regionala utvecklingsplanen – RUFS 2010 uttrycks en oro för framtida brist på dricksvatten och liknande slutsatser dras i ”Konsekvensbedömning för skyddszoner för vattenverken vid Lovö, Norsborg, Görväln samt Skytteholm.” SWECO VIAK Stockholm Vatten, Ekerö kommun, Norrvatten. Denna oro bör tas på största alvar. Det är nu högtid att agera för att skydda ytvattentäkterna och grundvattnet för en säker dricksvattenförsörjning.

Nyligen har regeringens miljömålsråd presenterat en utvärdering av hur arbetet går med riksdagens 16 miljömål. Utvärderingen visar att kommunerna i Stockholms län inte klarar att övervaka grundvattnet och se till att det håller tillräckligt bra kvalitet. Dåliga kunskaper gör det svårt att uppnå riksdagens miljömål. Det visar behovet av att länsstyrelsen bistår de kommuner med mindre resurser med kompetensförstärkning för att de ska kunna skydda sina vattentäkter.

Sveriges Geologiska Undersökning (SGU) som är ansvarig myndighet för nationella miljömål som handlar om att ”grundvattnet ska ge en säker och hållbar dricksvattenförsörjning och bidra till en god livsmiljö för växter och djur i sjöar och vattendrag” tror inte på att de tre delmålen som ingår i målet för grundvattnet kan nås till år 2010:

- Skydd för grusåsar och andra grundvattenförande geologiska formationer.
- Garantier om att grundvattennivåerna inte ändras så att det får negativa konsekvenser för vattenförsörjningen, markstabiliteten eller djur- och växtlivet.
- Garantier om att det grundvatten som används för dricksvatten är rent.

Inom Stockholms län har används främst vissa sjöar för uttag av dricksvatten. För att säkra sjövattnets kvalitet som dricksvatten måste även sjöns tillrinningsområde och närbelägna grundvattnet skyddas. I remissen nämns att vattenförsörjningen i Stockholms län tenderar att bli alltmer beroende av Mälaren som råvattentäkt. Med

ökad expansion av länets befolkning samt omfattande förändringar av stadsbilden och exploatering av mark blir Mälarens vattentäkt i en snar framtid ännu mer sårbar än idag. Vi tycker att det är ytterst viktigt att man inför restriktioner i båttrafiken i Mälaren samt inför, förutom skyddet av tillrinningsområdet även en yttre skyddszon inom Mälarens närområde. För att skydda Stockholmsåsen som utgör reservvattentäkt bör även den skyddas så att grundvattnet inte förstörs av förorenat dagvatten som det har skett med Brunkebergsåsen i centrala Stockholm. Därför är det angeläget att man, när regionen växer, planerar vägar, bostäder och verksamheter med utgångspunkt från ett större skyddsbehov av vattentäkterna.

Det är lovvärt att man också planerar konstgjorda grundvattenbildningar och förstärker Stockholmsåsens vattenreserver samt lyfter fram vikten av att revidera skyddsföreskrifterna. Det är också positivt att stort antal områden planeras få vattenskydd, inte minst med tanke på den ökande befolkningmängden och förändrade klimatbilden.

I remissen nämns ett nära förestående beslut om Östra Mälaren som vattenskyddsområde och vi anser att ett sådant beslut borde ha tagits för länge sen. Det är nödvändigt att skydda hela Mälarens vatten.

Mot denna bakgrund är det helt obegripligt att den borgerliga majoriteten har tagit bort viktiga funktioner och resurser från Stockholm vatten när verkligheten beskrivs som ovan.